

KYNDELSMÄSSODAGEN

PURIFICATIONE SANCTE MARIE VIRGINIS

III Årg Högm Matt 13: 31–33. Predikan av Gunnar Edwardsson (ELBK)

“Mina ögon har sett din frälsning, som du har berett till att skådas av alla folk.” Luk 2:30

Det är den fromme Simeons ord som för våra tankar tillbaka till julens evangelium om det barnet som är världens frälsare. Vi hör att Simeon tar denna tro på allvar, ja han ser frälsning kommen genom Jesus Kristus. Ett litet barn, vad ser det ut för världen? Och inte var det många som väntade honom, varken då han föddes eller där i templet. Det lilla och oansenlig barnet kommer likväl med de största gåvor. Ja han själv är gåvan. Därför ska vi i dag stanna inför detta

DET RINGA SOM ÄR DET STORA

Det ligger något mycket märkligt i att himmelriket, som är himlarnas konungarrike, framträder i den största ringhet. Bara namnet himmelen anger ju något stort, ja mycket större än något jordiskt rike eller makt eller välde. Och därtill är det ett konungarrike där himlens konung är den som regerar. Det borde ju vara något mycket stort i världen, och det borde ju vara något fullständigt segrande i denna världen. Vem skulle kunna övervinna himlens hela makt och välde?

Likväl kommer detta himmelrike i världen som något helt och hållet ringa. Ja något som människan, där hon räknar med makt och kraft, helt kan tyckas bortse ifrån. Därför att det är just ringa, inte har något yttre bevis på ekonomisk eller militär makt eller en ideologi som kan dra till sig massorna.

Men ser vi i den helige Skrift så finner vi att just detta sätt att uppenbara det stora omätliga, oändligt rika under gestalten av det ringa och för människan föraktade, det är Guds signatur i världen. Se hur han kommer till Abraham och lovar honom att hans säd ska bli lika talrik som himmelens stjärnor dem ingen kan räkna. Och vad var det annat än ett ord till Abraham? Och vad fanns det för grunder och orsakssammanhang som Abraham kunde bygga på i sin värld och i sin omgivning, ja som skulle kunna verifiera och göra den utsagan sann? Vad kunde Abraham bygga på annat än bara ett ord från Gud! Ett ord från Gud, ett löfte, men inget annat. Han kunde fråga sin omgivning hur mycket det var värt, och de skulle säkert inte taxera det särskilt högt.

Och här i vårt evangelium i dag, Simeon i templet, han som litade på Guds förlossning. Nå, hade han särskilt grund för denna sin förtröstan? Fanns det stora tecken i tiden som kunde verifiera detta och visa att det skulle bli sant? Fanns det människor som väntade på Messias och som Simeon kunde känna frändskap med? Och nu när han av Anden skyndar till templet där Guds Son uppenbaras. Vad finner han? Ett litet barn och två enkla, fattiga föräldrar! Var det ett tecken? Skulle han ha frågat överstepräster eller de skriftlärda? Skulle han säga som människor sa och säger: Om vi inte ser tecken och under så tror vi inte?

Men Simeon vände inte ryggen till det ringa ordet, han trodde ordet, han trodde på Guds utsaga, han trodde och han litade på att vad Gud hade sagt och lovat det skulle också ske. Därför fanns det inget tvivel för honom när han ser Guds Son i Guds tempel. Han tar barnet i sin famn och utbrister: *"Mina ögon har sett din frälsning"*

I det ringa barnet fann han världens frälsare. Det ringa visade sig var det stora. Det ringa ordet visades sig vara Guds sannings ord, Ordet över alla ord. Barnet som vilar i hans armar, är ljuset som är uppenbarelse för hedningarna. Det sanna ljuset, det som lyser och upplyser var människa.

Det ringa visade sig alltså vara det stora. Kristus kom i världen helt ringa, han gick omkring och undervisade, levde under ringa former. Det var inte i den världens ledande gemenskap han rörde sig i eller bland de stora och mäktiga, utan bland de svaga, lytta, halta, förtvinade, ja bland syndare och utstötta. Själva vittnar han säger att *"han inte kommit för att bli betjänad utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många"*. Han utblottade sig när han kom i världen. Han som hade all makt i himlen och på jorden kom såsom den maktlöse, den som alla kunde rå på. Likväl hade han makten och visade den i sina ord och gärningar. Det stora var dolt i det ringa.

Och att har vi här något synnerligen viktigt att lära oss av denna dags texter. Ja, att vi, du och jag, måste hålla oss till det ringa ordet, för äga den stora skatten. Den bjuds inte ut på denna världens marknad, eller är åtkomlig med ekonomiska medel eller med mänskliga krafter. Nej, den skatten bor i ordet du hör och som kommer till dig. För ordet ger dig något. Du kan säga som så att det bara är något ringa och strunta däri. Eller du kan säga att det inte är något alls och stänga ditt hjärta med trots. Men du får också ta orden som de står och lita på att de är sanna. Ty i ordet bjuder Gud ut nåd för evigheten, förlåtelse för syndarna, rättfärdighet till liv. Det är skatten och allt detta kommer Herren Kristus med. Ja han är Guds frälsning. Guds frälsning till dig och för dig

Och därtill har vi också i dagens text om Simeon i templet ett praktiskt exempel på vad denna tro betydde. Tron på Frälsaren Kristus. Vad betydde den? Jo, Simeon kunde säga: *"Herre låt nu din tjänare fara hädan i frid efter ditt ord..."* Han var beredd för döden. Döden som är människans stora livsproblem. Hur kan någon bereda sig för den? Den som avbryter den sköra livstråden och gör allt till intet. Därunder står vi alla. För alla ska vi dö. Men hur ska vi kunna dö med tro och hopp, det som vi så gärna vill? Det får Simeon lära oss. Han trodde på det lilla barnet, fann att det var hans frälsare. På samma sätt får vi också draga den slutsatsen att han som var frälsare för Simeon och Hanna i templet han är också vår frälsare. Och en sådan frälsare som gör syndare och ogudaktiga rättfärdig genom sin nåd. Såsom Jesus visar i hela sin verksamhet där han kommit för att uppsöka och frälsa det som var förlorat.

Den Herre är det också vi möter i helt ringa bröd och vin, där vi inte med våra fem sinnen kan uppfatta honom men får tro på hans ord som kommer till elementen bröd och vin och gör ett sakrament och därför vara förvissade om den föda är odödlighetens läkemedel.

Det är i den tron du och jag kan vara vissa, veta att det finns nåd för oss, ett hopp som förbliver, en uppståndelse från döden och ett evigt liv i tron på denna frälsare. För det ord som så bjuder oss att tro är helt ringa, det finns på många ställen i den heliga skrift, Och visst du kan låta den skriften ligga och inte läsa dess ord. Men läser du och ser till den Frälsares goda ord och hans goda verk för oss alla, ja då behöver inga av oss tvivla, eller med sorg och förskräckelse nalkas slutet. Nej vi får i kraft av tron se framåt. Se, mot den härlighet och ära som himlarnas konungarrike ska vara och visa sig till sist. Ty i det helt ringa bor Guds härlighet och ära.

Låt oss ditt ord få lära Som salighet oss ger En spegel av din ära Ett ljus så att vi ser Låt oss ur brunnen dricka Din söta honung giv Från himlen dagg oss skicka Ditt ord som skänker liv. Amen